

ΑΘΗΝΑ, 11.1.1980

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Η No 3.-

Συνάδελφοι,

Ἡ πολύπλευρη ἐπίθεση ἐναντίον μας πού ἄρχισε νά κλιμακώνεται ἀπό πέρυσι βρίσκεται σέ νέα ἔξαρση. Ἡ ἀδιαλλαξία καί ὁ αὐταρχισμός τῶν Κυβερνητικῶν παραγόντων πού χειρίζονται "ὑπεύθυνα" τὰ θέματα τοῦ κλάδου, συνεχίζονται μέ ἀμείωτη ἔνταση καί παίρνουν νέες μορφές. Ἀφοῦ λοιπόν ἐπιχειρήθηκε ἔξαπάτηση τῆς Ὁμοσπονδίας καί προσπάθεια μείωσης τοῦ προβλεπόμενου ἀπό τήν εἰσοδηματική πολιτική τῆς Κυβερνήσεως ποσοστοῦ αὐξήσεως ἀπό 15 σέ 11%, γίνεται παράλληλα προσπάθεια νά θεωρεῖται σάν ἐτήσια τιμαριθμική αὐξηση καί ἡ φυσιολογική ἐξέλιξη τῶν ἀποδοχῶν μας ἀπό προαγωγές πολυετίες, προσαυξήσεις κλπ. . . .

Ἐτσι συνάδελφοι, οἱ Τραπεζοῦπάλληλοι ἔχουν γίνει πεδίο βολῆς πάνω στό ὁποῖο δοκιμάζουν ἄντεργατικοί παράγοντες τὰ νέα ἀντιοικονομικά ἐπιρηπτικά μέτρα τους. Μετά τήν αὐθαίρετη καθιέρωση ἑνός ἀποτυχημένου στήν πράξη ὥραριου ἐργασίας, πού σά μόνο στόχο ἔχει τή βιολογική ἐξουθένωσή μας, μετά τίς κατ' ἐπανάληψη ἀποπειρες γιά ἀσφαλιστική ἰσοπέδωσή μας, μετά τήν οἰκονομική ὑποβάθμισή μας σέ σχέση μέ τοὺς συναδέλφους μας τοῦ δημοσίου τομέα, μετά τήν ἐξοντωτική ὑπερεντατικοποίηση τῆς ἐργασίας μας μέ τήν ἀπαγόρευση τῶν προσλήψεων, μετά τίς τόσες ἐναντίον μας συνοφαντίες καί παρά τίς διεθνεῖς σέ βάρος τους καταδίκες γιά τήν χρησιμοποίηση βιαίων κατασταλτικῶν μέτρων, τώρα ἐπιχειροῦν τή γενική τους ἔφοδο γιά μείωση οὐσιαστικά τῶν ἀποδοχῶν μας. Μά τί ζητοῦν τέλος πάντων οἱ ἄνθρωποι αὐτοί; νά καταργηθεῖ ὁ μισθός μας καί νά πληρώνουμε διαιώνια εἰσόδου στό χῶρο δουλειᾶς; Τί ζητοῦν; ὅταν οἱ ἴδιοι ξέρουν τόσο καλά μέ τί βαθμό ἔντασης ἐργάζονται οἱ Τραπεζοῦπάλληλοι, σέ τί ὕψος ἔχουν φτάσει τήν παραγωγικότητά τους, σέ τί πελώρια ἔκταση ἔχουν χτυπήσει τό γραφειοκρατικό τέρας, παίρνοντας ὁ μέσος τραπεζοῦπάλληλος-μέ προσωπική του πρωτοβουλία-εὐθύνες πολλῶν δεκάδων χιλιάδων δρχ. τήν ἡμέρα. Τί κρύβει ὅλη αὐτή ἡ ἐπίθεση ἐναντίου μας; καί μέχρι πού θά φτάσει;

Φαίνεται πιά βέβαιο πῶς θά φτάσει μέχρι τὰ ἄκρα. Λυπούμαστε νά διαπιστώσουμε πῶς παρά τήν ἀπόλυτα διαλλακτική στάση τῶν τραπεζοῦπαλλήλων πού ἀπόδειξαν τί μπορούσαν καί μέχρι πού νά φτάσουν πέρυσι τόν Ἰούλιο καί τήν κατ' ἐπανάληψη προσφορά χρόνου πρὸς τήν Κυβέρνηση γιά ἀποκατάσταση διαλόγου καί λύση τῶν θεμάτων μας- ἔστω καί σταδιακή-ἐκείνη ὅχι μόνο δέν ἔκανε τίποτα ἀλλά ἀγνόησε καί τή σαφή ὑπόδειξη τοῦ Διευνοῦς Γραφείου Ἐργασίας γιά ἀποκατάσταση ἐπαφῆς μέ τοὺς Τραπεζοῦπαλλήλους καί ἐκτόνωση τῆς καταστάσεως.

Συνάδελφοι,

Αὐτή τή φορά δέν ἀγωνιζόμαστε γιά οὐσιαστικές αὐξήσεις ἢ γιά καλλίτερες συνθῆκες ζωῆς ἢ γιά τήν λύση θεσμικῶν θεμάτων.

ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΜΑΣ ΚΑΙ ΚΑΜΜΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ Η ΑΛΛΗ ΘΥΣΙΑ ΑΠΟ ΜΕΡΟΥΣ ΜΑΣ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΤΑΘΕΙ ΕΜΠΟΔΙΟ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ. ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ ΔΕΝ ΘΑ ΤΟΝ ΑΝΑΣΤΕΙΛΟΥΜΕ ΠΑΡΑ ΜΟΝΟ ΟΤΑΝ ΠΕΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ ΣΤΑΣΗΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΜΑΣ.

"Αν τελικά φτάσουν κατά τήν προσφιλή τους μέθοδο στήν έπιβολή βιαίων κατασταλτικών μέτρων και εφαρμόσουν τόν άντεργατινό Νόμο 3239/55, ύπάρχει ίσχυρό νομικό όπλοστάσιο πού θά χρησιμοποιήσουν οί Σύλλογοι μας γιά τήν άποτελεσματική καταπολέμησή τους.

Ή άπεργία τής 17 - 25/1/80 πρέπει νά έχει και θά έχει καθολική έπιτυχία στό χώρο μας όπως πάντα. Δέν φτάνει όμως αύτή ή βεβαιότητα. Ή κινητοποίησή μας αύτή τή φορά πρέπει νά μās έχει σε διαρκή έπιφυλακή γιά τήν άπόλυτη έπιτυχία τοϋ άγώνα. "Όσο περισσότεροι συνάδελφοι δουλέφουν γι' αύτό τό σινοπό τόσο μεγαλύτερη θά είναι ή έπιτυχία μας.

ΟΛΟΙ ΛΟΙΠΟΝ ΣΤΗ ΚΟΙΝΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΕΝΕΣ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΤΟΕ

ΚΑΝΕΙΣ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΑΠΟ 17 ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ 25.1.1980

Μέ αγωνιστικούς χαιρετισμούς

ΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Υ.Γ. Συγκεντρώσεις τής ΟΤΟΕ θά γίνουν:

ΔΕΥΤΕΡΑ	14.1.80	στήν 'Αθήνα (Σίνα 16-Ώρα 16.30) καί στά Γιάννενα
ΤΡΙΤΗ	15.1.80	στήν Θεσσαλονίκη-Πάτρα-'Ηράκλειο
ΤΕΤΑΡΤΗ	16.1.80	στήν Λάρισα-Καβάλα-Τρίπολη-Ρόδο
ΠΕΜΠΤΗ	17.1.80	Πρώτη μέρα τής άπεργίας, στήν 'Αθήνα